

SĂLI DE ONOARE HABSBURGICE

Rumänisch / română

ALBERTINA

Din istoria palatului

Albertina din Viena se numără printre cele mai importante colecții ale lumii. Din 1805 este găzduită de unul din cele mai somptuoase palate clasiciste ale Europei. Numele și-l datorează ducelui Albert de Saxa-Teschen, fondatorul colecției și ginere al Mariei Thereza. Între 1802 și 1804 ducele Albert a lărgit palatul baroc al contelui Silva-Tarouca, adăugându-i o aripă impozantă cu săli de onoare, construită de arhitectul belgian Louis de Montoyer. Alesul decor în stil Ludovic al XVI-lea a fost adus din atelierile regale franceze ale Curții de la Paris și Versailles. În 1922 arhiducele Carl, fiul adoptiv și moștenitorul ducelui Albert, a dispus redecorarea sălilor de onoare 1822 acum habsburgice în stilul Empire francez și l-a însărcinat pe Joseph Danhauser să doteze palatul cu piese prețioase de mobilier și pardoseli lucrate cu măiestrie. Aspectul istoric extrem de aristocratic al fațadei palatului din 1867 i se datorează arhiducelui Albrecht, fiul cel mare al lui Carl. Între 1895 și 1897, în ultima fază de decorare a palatului, a fost creat sub arhiducele Frederic, nepotul și fiul adoptiv al lui Albrecht, așa-numitul “Apartament spaniol”, singura reședință permanentă a casei regale spaniole din afara propriei țări.

Jakob Alt, Palatul ducelui Albert de Saxa-Teschen, 1816. Viena, Albertina

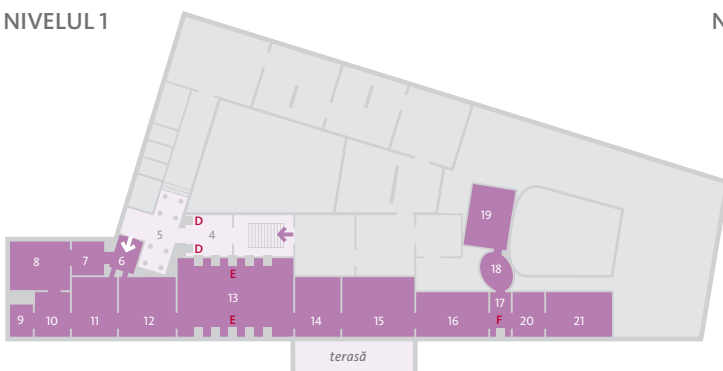
Sălile de onoare habsburgice

“Sălile de onoare habsburgice” cuprind 21 de încăperi care se întind pe două niveluri ale palatului. Centrul lor spațial și de reprezentare este Sala muzelor, flancată pe două laturi de splendidele apartamente. După exproprierea palatului de către Republica Austriacă în anul 1919, somptuoasele spații de reprezentare au servit ca depozit, bibliotecă și birouri. După decenii de declin, în special după cel de-al doilea război mondial, s-a început, sub directorul Klaus Albert Schröder, restaurarea importantelor săli de onoare precum și renovarea fațadelor istorice. Astăzi, prețioasele săli de onoare îl poartă din nou pe vizitator prin imperiul plin de fast al clasicismului, în timp ce fațadele refăcute atestă poziția de excepție a palatului precum și rangul aristocratic al locuitorilor săi habsburgi.

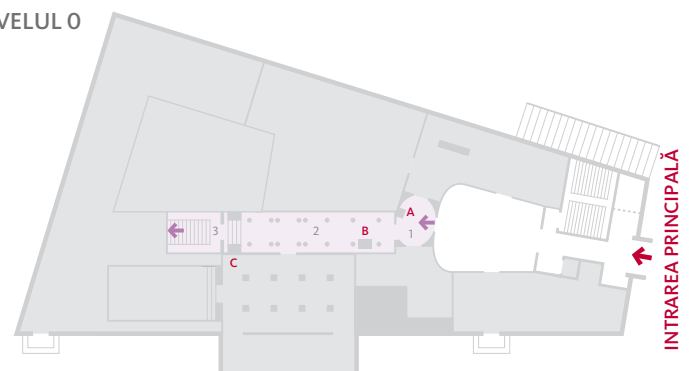
Legendă

1	Sala Minervei	16	Camera rococo
2	Colonada	17	Cabinetul Wedgwood
3	Scara cu sfîncși	18	Cabinetul oval
4	Primul vestibul	19	Camera în care a murit arhiducele Carl
5	Al doilea vestibul	20	Micul apartament spaniol
6	Camera cu șemineu	21	Marele apartament spaniol
7	Cabinet particular	A	Statuia Minervei (Josef Klieber)
8	Dormitorul arhiducelui Carl	B	Războinic odihnindu-se
9	Cabinetul de aur	C	Sfîncși
10	Birou	D	2 muze (Johann Martin Fischer)
11	Salonul de ceai	E	Apollo și cele nouă muze (Josef Klieber)
12	Camera de biliard	F	Bustul lui Albert de Saxa-Teschen (Franx Xaver Messerschmidt)
13	Sala muzelor		
14	Salonul de primire		
15	Camera de audiențe		

NIVELUL 1

NIVELUL 0

Locatarii

1794–1822

Ducele Albert și arhiducesa Maria Cristina

Ducele Albert de Saxa (1738-1822) s-a căsătorit în 1766 cu fica preferată a Mariei Tereza, arhiducesa Maria Cristina (1742-1798). Ca dar de nuntă a primit printre altele ducatul Teschen și s-a numit de atunci înainte Albert de Saxa-Teschen. În 1780, perechea s-a mutat la Bruxelles ca și guvernatori ai regiunii austriece a Țărilor de Jos. Deja în 1792 cei doi s-au refugiat înapoi la Viena, fugind de trupele revoluționare franceze care se apropiau, și s-au mutat în fostul palat al contelui Silva-Tarouca din bastionul Augustinilor, care le fusese dăruit de Împăratul Franz II./I. În perioada 1802-1805 ducele Albert și-a adus renumita colecție de gravuri în palat, în 1816 a dispus prin fideicomis ca aceasta să fie un bun inalienabil și indivizibil. Colecția amintește și azi de fondatorul său prin denumirea "La collection Albertina", folosită pentru prima dată în 1870.

1822–1847

Arhiducele Carl și prințesa Henrieta

În 1822 a moștenit palatul fiul adoptiv al ducelui Albert, arhiducele Carl (1771-1847), căsătorit cu prințesa hessiană Henrieta de Nassau-Weilburg (1797-1829). Arhiducele Carl, gloriosul învingător în bătălia de la Aspern împotriva lui Napoleon (21/22 mai 1809), a făcut între 1822 și 1825, prin Josef Kornhaeusel, modificări semnificative ale palatului. În 1823 prințesa Henrieta a împodobit pentru copiii ei acel pom de Crăciun care a întemeiat această tradiție pe întreg teritoriul austriac.

1847–1895

Arhiducele Albrecht

Arhiducele Albrecht (1817-1895), fiul cel mare al arhiducelui Carl, a fost destinat din copilărie unei cariere militare. Statuia sa ecvestră din fața palatului îl glorifică în calitatea sa de învingător în bătălia de la Custozza (1866). În 1847 arhiducele Albrecht a moștenit averea și posesiunile tatălui său și a câștigat prin aplicarea tehnologiilor moderne, cum ar fi tracțiunea cu aburi la tractoare, o avere enormă.

1895–1919

Arhiducele Frederic

Arhiducele Frederic (1856-1936) a fost adoptat după moartea tatălui său, survenită în anul 1874, de arhiducele Albrecht. Comandantul suprem al armatei imperiale și regale din primul război mondial a fost expropriat în 1919, pierzând astfel palatul și colecția de gravuri păstrată acolo. Familia sa a luat calea exilului maghiar, dar i s-a permis să ia cu ea toate bunurile mobile, cum ar fi lustre de cristal, covoare și garnituri de scaune și fotolii. "Sălile de onoare habsburgice", cândva somptuoase, au folosit din 1920 ca spații de expoziție, depozite, bibliotecă și birouri.

Anonim, Albert de Saxa-Teschen, 1777; © Albertina, Viena | Alexandre Roslin, Arhiducesa Maria Cristina, 1778; © Albertina, Viena; Împrumut permanent de la Biblioteca Națională Austriacă Viena | Georg Decker (după Anton Einsle), Arhiducele Carl de Austria, după 1847; © Albertina, Viena | Johann Nepomuk Ender, Prințesa Henrieta de Nassau-Weilburg cu fiul ei cel mare arhiducele Albrecht, nedatat; © Albertina, Viena | Georg Decker, Arhiducele Albrecht; nedatat; © Albertina, Viena | Anonim, Arhiducele Frederic; nedatat; © Albertina, Viena

Ducele Albert de Saxa-Teschen

Arhiducesa Maria Cristina

Arhiducele Carl

Prințesa Henrieta de Nassau-Weilburg

Arhiducele Albrecht

Arhiducele Frederic

Sălile de onoare

Camera cu șemineu, cabinetul particular și dormitorul amplasare → camerele 6, 7 și 8

Accesul către “Sălile de onoare habsburgice” se face prin *Sala Minervei*, ovală, în care se află statuia zeiței, de dimensiuni supradimensionate, realizată de Josef Klieber (1823). Apoi *Colonada și Scara cu sfîncși* duc la sălile de onoare din Piano Nobile. Prin *Primul și Al Doilea Vestibul*, precum și prin *Camera cu Șemineu*, amenajată în 1885, și micul *Cabinet particular*, decorat deosebit de bogat, se ajunge în fostul *Dormitor al arhiducelui Carl*. Inițial pereții au fost acoperiți cu mătăsuri scumpe, însă arhiducele Frederic, care își ținea aici cercurile exclusiviste de fumători, le-a îndepărtat.

Cabinetul de aur și biroul amplasare → camerele 9 și 10

În *Birou* “sălile de onoare habsburgice” se prezintă în toată splendoarea lor. Decorațiuni prețioase și materiale alese ne transmit într-un mod autentic înfățișarea plină de fast a încăperilor după redecorarea acestora de către arhiducele Carl (1822-25). *Cabinetul de aur* învecinat dovedește calitatea deosebită și bogăția ieșită din comun a amenajării sub ducele Albert. Aliajul special (aur 23 K[arate], ½ K argint și ½ K cupru) poartă și astăzi denumirea de marcă înregistrată “Albertina-Gold”.

Salonul de ceai și Camera de biliard amplasare → camerele 11 și 12

Salonul de ceai, îmbrăcat în roșu-carmin, și *Camera de biliard* alăturată, în galben, au o istorie uimitoare: decorul celor două încăperi a fost schimbat în 1867 de arhiducele Albrecht. În acest scop peretele despărțitor a fost mutat pe distanța unei axe de fereastră, apoi s-au schimbat toate elementele de decor ale lambrisajului și ferestrelor, precum și podelele. (Apropo de “Tee” (ceai – n.t.): Din 1895 untul TE.E era livrat la Viena de la Te(schener) E(rzherzoglichen) Molkerei (Lăptăria ducală a Teschenului), fapt de care amintește încă și astăzi denumirea de “Teebutter” (joc de cuvinte: “Teebutter” poate însemna și “unt pentru ceai”, n.t.) Camera de biliard servea distracțiilor de seară ale aristocraților, dintre care în special ducele Albert și arhiducele Carl preferau biliardul jocului de cărți, un joc al hazardului.

Sala muzelor amplasare → camerele 13

Sala muzelor servea ca sufragerie și oferea cadrul reprezentativ pentru serate strălucitoare și baluri pline de fast. Cinci lustre somptuoase făceau să strălucească centrul “sălilor de onoare habsburgice”, iar 258 de lumânări suplimentare ancorate în friza înconjurătoare cu rozete cufundau sala într-o mare de lumină. Somptuozitatea imaginii este completată și de prețioasele plăci de stuc care acoperă pereții și pilaștrii, precum și ușile și decorațiunile aurite. Numele salonului vine de la ciclul “Apolo și cele nouă muze”. Figurile în mărime naturală, dăltuite în gresie, au un luciu alb care imită marmura și îi aparțin de asemenea lui Josef Klieber, care pentru această lucrare s-a inspirat din operele sculptorului Antonio Canova.

Dormitorul arhiducelui Carl; © Albertina, Viena / Foto: AnnA Blau; Mobilier: împrumut permanent de la MAK – Muzeul austriac pentru Artă Aplicată/Artă Contemporană | Salonul de ceai; © Albertina, Viena / Foto: Andreas Hofer | Birou; © Albertina, Viena / Foto: Rupert Steiner; Mobilier: împrumut permanent de la MAK – Muzeul austriac pentru Artă Aplicată/Artă Contemporană | Sala muzelor; © Albertina, Viena / Foto: Andreas Hofer

Dormitorul arhiducelui Carl

Salonul de ceai

Biroul cu cabinetul de aur în fundal

Sala muzelor

Sălile de onoare

Salonul de primire și camera de audiențe amplasare → camerele 14 și 15

Cele două camere de reprezentare ale prințesei Henrieta de Nassau-Weilburg oferă o imagine autentică a stilului Empire austriac, deoarece decorul lor s-a păstrat aproape neschimbat din anul 1823. Acest stil francez avea în Austria aura revoluționarului, motiv pentru care curtea imperială și marea aristocrație îl prețuia prea puțin. Aceștia favorizau stilul Biedermeier. Piesele de mobilier istorice, cele mai nobile furniruri de parchet, din lemn de lămâi, mahon și palisandru, decorul bogat, aurit prin tehnica lustru și tehnica mată, precum și picturile delicate din tavan și de pe pereți dovedesc marea pricepere artistică și gustul elevat al decoratorilor.

Camera rococo amplasare → camerele 16

Camera rococo este singura încăpere dintre sălile de onoare realizată în stilul așa-numitului “Al doilea rococo”. Arhiducele Albert, reprezentat în tabloul mare în timpul ultimei sale manevre militare, a dispus rearanjarea camerei în 1875. Încăperea, care fusese cândva spațiul de lucru al prințesei Henrieta de Nassau-Weilburg, a servit după moartea acesteia (1829) drept cameră de studiu celor șase copii ai ei. Arhiducele Carl pune mare preț pe o cultură științifică și umanistă amplă și sprijinea planurile de învățământ inovatoare și pedagogii cu gândire liberală. Printre aceștia s-au aflat juristul și botanistul Ludwig cavaler de Köchel, care și-a dedicat catalogul operelor lui Mozart, publicat în 1862 (“Catalog Köchel”) fostului său elev, arhiducele Albrecht.

Cabinetul Wedgwood amplasare → camerele 17

Particularitatea acestui mic cabinet constă în cele patru table de lemn mari, îngropate în perete, ale căror picturi naturaliste, pline de fantezie și cu o bogată compoziție tematizează cele patru elemente: pământul, apa, focul și aerul. Trebuie menționate prețioasele tăblițe de porțelan provenite din manufactura engleză a lui Josiah Wedgwood, care sunt îngropate în tablele de lemn și care prezintă scene mitologice. Acestea au împodobit până în 1792 “Temple du Soleil” din parcul castelului din parcul castelului Laeken din Bruxelles al ducelui Albert, de unde au fost luate și aduse la Viena în 1792, cu ocazia refugierii sale.

Cabinetul oval și camera în care a murit arhiducele Carl amplasare → camerele 18 și 19

Pereții *Cabinetului* oval sunt decorați în mod surprinzător nu cu mătase, ci cu tapet de hârtie. Foile de tapet de culoare „verde de Schweinfurt” sunt lucrate exclusiv manual, asemenea prototipului istoric din anul 1929. Alături, în *încăperea în care a murit arhiducele Carl*, se găsesc trei perechi de piese de mobilier provenite din dotarea originală din 1823 a lui Joseph Danhauser, și alte obiecte împrumutate permanent de la MAK – Muzeul austriac pentru Artă Aplicată/Artă Contemporană, Viena. Acestea atestă meșteșugul deosebit al manufacturii vieneze, cunoscute pentru acuratețea design-ului ei.

Apartamentul spaniol amplasare → camerele 20 și 21

“Apartamentul spaniol” a fost realizat în 1895 sub arhiducele Frederic, ca permanent și unic apartament de reședință al familiei regale spaniole în afara teritoriului acesteia. Aici a locuit până în 1918, în timpul numeroaselor ei șederi la Viena, sora lui Frederic, Maria Cristina, soția regelui spaniol Alfons al XII-lea, mort în 1885, și fiul ei Alfons al XIII-lea, născut în 1886. Din cauza deteriorărilor suferite în război, din apartamentul care avusese odinioară 7 încăperi s-au păstrat după 1952 doar Micul și Marele apartament spaniol, care au putut fi dotate din nou cu piesele de mobilier originale ale lui Joseph Danhauser.

Camera de audiențe; © Albertina, Viena / Foto: Andreas Hofer | Camera rococo; © Albertina, Viena / Foto: Andreas Hofer | Cabinetul Wedgwood; © Albertina, Viena / Foto: Andreas Hofer | Camera în care a murit arhiducele Carl; © Albertina, Viena / Foto: AnnA BlaU | Cabinetul oval; © Albertina, Viena / Foto: AnnA BlaU; Mobilier: împrumut permanent de la MAK – Muzeul austriac pentru Artă Aplicată/Artă Contemporană | Micul apartament spaniol; © Albertina, Viena / Foto: elwoods.at; Mobilier: împrumut permanent de la MAK – Muzeul austriac pentru Artă Aplicată/Artă Contemporană | Marele apartament spaniol; © Albertina, Viena / Foto: Andreas Hofer

Camera de audiențe

Camera rococo

Cabinetul Wedgwood

Sus: Camera în care a murit arhiducele Carl
Jos: Cabinetul oval

Micul apartament spaniol

Marele apartament spaniol

ALBERTINA

Albertinaplatz 1

1010 Viena

T: +43 (0)1 534 83-0

F: +43 (0)1 534 83-199

E: info@albertina.at

www.albertina.at

PROGRAM

Zilnic între orele 10 și 18

Miercuri între orele 10 și 21

ALBERTINA